

»Aha požrešnica!«

»Nič požrešnica! Te gosenice bi se čez mero namnožile, ko bi jih jaz ne preganjala. In škodo bi trpeli vi — pravzaprav vaši očetje — ne pa jaz. Zato umejte, otroci, je pa dovolil Stvarnik našemu rodu, da sme zaupati svoje mladiče drugim ptičem, me pa lahko pokončamo v tem času cele kupe tega škodljivega mrčesa. Druge ptice nas pa radi tega »pohajkovanja« prav nič ne sovražijo. V lepi slogi in prijateljstvu živimo v gozdu kakor ena družina. Ali ni to prav?«

»Dobro se je opravičila kukavica. Če jo imajo drugi ptiči radi, je pa tudi mi ne bomo sovražili... Naj se izvali, kjer hoče!«

Fr. Ločniškar:

Naš Vladko in Stanko.

Naš Vladko in Stanko sta krotka zeló:
še ovčk ni pohlevnih nikoder takó?

Naš Vladko in Stanko sta bistrih glavic:
takoj sta na nogah, če slišita klic.

Naš Vladko in Stanko sta vljudna nad vse:
takoj pritečeta, če slišita me.

Naš Vladko in Stanko sta vredna zlata:
za tisoč zlatnikov ju mama ne da!

